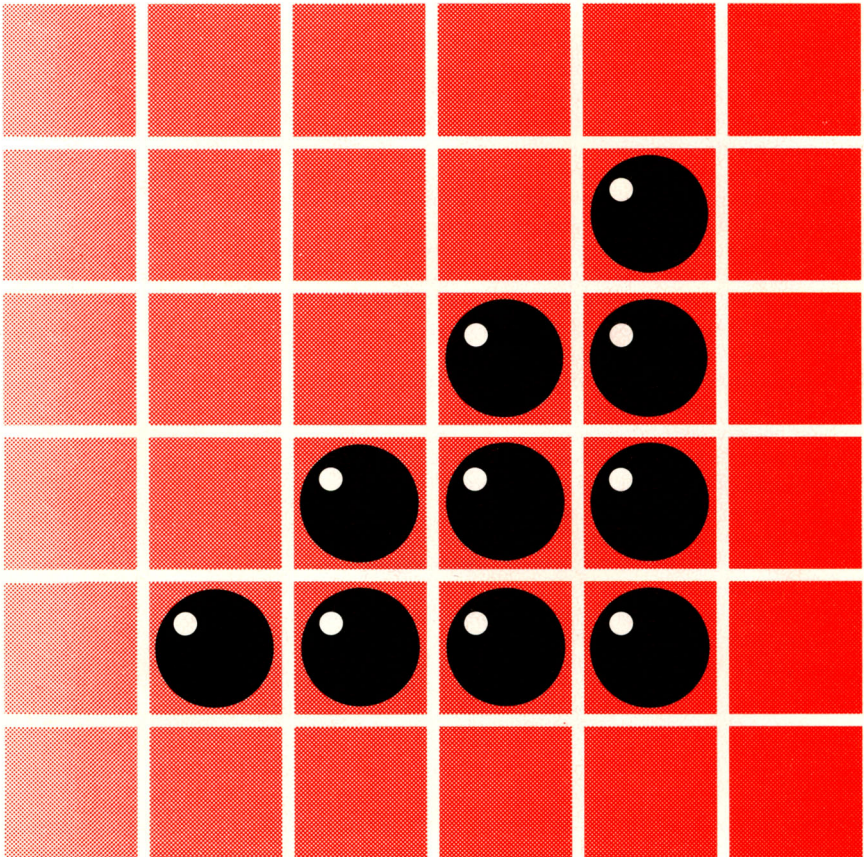

EF-Kommissionens
**KONTROL-
BEFØJELSER**
på konkurrenceområdet

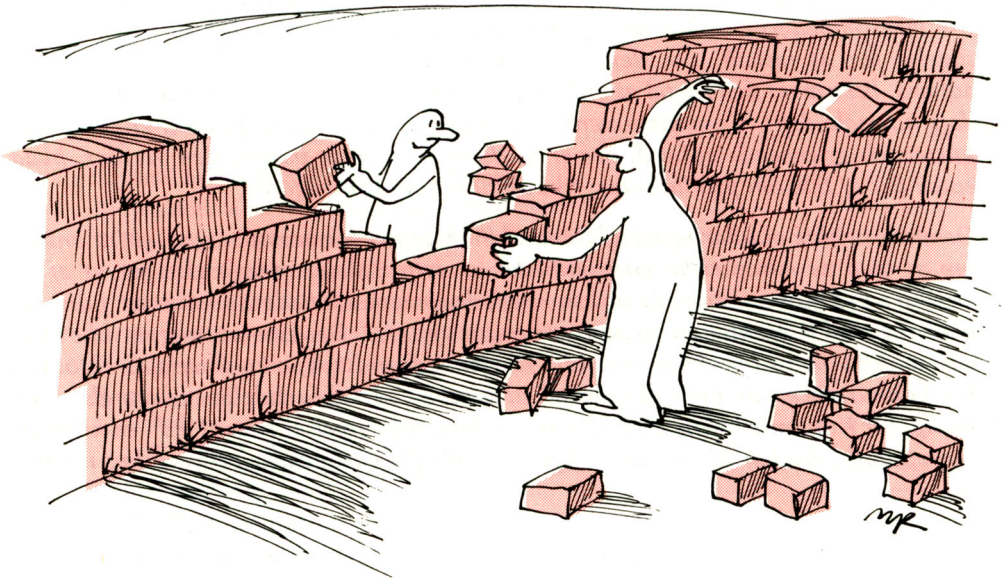

Forord

Med undertegnelsen af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab ønskede EF's medlemsstater gennem en fælles indsats at fremme den økonomiske og sociale udvikling i deres lande ved at fjerne alle hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne, hvad enten disse er af statslig eller privat karakter.

Det er EF-Kommissionens opgave at påse, at virksomhederne overholder de love, der gælder for et markedsøkonomisk samfundssystem, og den har altid bestræbt sig på at bekæmpe enhver form for konkurrencebegrænsende adfærd. Konkurrencebegrænsninger lægger ikke blot hindringer i vejen for skabelsen af et enhedsmarked i EF, men hæmmer også den tekniske og økonomiske udvikling, der er en forudsætning for, at europæiske virksomheder kan klare sig i konkurrencen med tredjelande.

Kommissionens konkurrencepolitik afspejler derfor Kommissionens stadige ønske om at forhindre enhver begrænsning af den frie konkurrence og samtidig fremme udviklingen af en konkurrencedygtig industristruktur, bl.a. ved at tilskynde til

samarbejde mellem europæiske virksomheder, herunder navnlig mellem små og mellemstore virksomheder.

Kommissionens politik på konkurrenceområdet går derfor ud på dels at bekæmpe enhver form for skadelig og konkurrencebegrænsende praksis, dels at fremme de aftaler mellem virksomheder, der kan få positive økonomiske virkninger, ved at undtage disse fra konkurrencereglerne. Men virkeliggørelsen af disse mål forudsætter, at Kommissionen har et indgående kendskab til markedsvilkårene og den økonomiske og juridiske sammenhæng, der ligger til grund for virksomhedernes adfærd.

Med henblik herpå har Kommissionen fået tillagt betydelige kontrolbeføjelser, som den kan udøve direkte over for virksomhederne. Formålet hermed er at afsløre eventuelle former for konkurrencebegrænsende adfærd, bringe disse til ophør eller give tilladelse til deres fortsatte beståen, alt efter om de har positive eller negative virkninger for den frie konkurrence.

Men disse kontrolbeføjelser indebærer imidlertid ikke, at virksomhederne dermed fratages den retsbeskyttelse, enhver stat normalt yder fysiske og juridiske personer i forbindelse med offentligt tilsyn med deres økonomiske virksomhed. EØF-traktaten og gennemførelsesbestemmelserne hertil har begrænset Kommissionens beføjelser på dette område. Både Kommissionen og EF-Domstolen — der har til opgave at sikre, at reglerne anvendes i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser — har altid bestræbt sig på at forene kravet om en effektiv kontrol med virksomhedernes adfærd på markedet med målet om at sikre størst mulig objektivitet i sagsbehandlingen og størst mulig beskyttelse af virksomhederne.

Denne kontrol skal i øvrigt udøves i en ånd af samarbejde og gensidig forståelse mellem virksomhederne og Kommissionen. Når Kommissionen iværksætter en undersøgelse for at fastslå, om der eventuelt foreligger en konkurrencebegrænsende adfærd, bestræber den sig på at gribe mindst muligt ind i de pågældende virksomheders normale drift. Kommissionens mål er at beskytte markedet mod enhver konkurrencebegrænsende adfærd, der er til skade for alle de parter, den berører, hvad enten der er tale om producenter, forhandlere eller forbrugere.

Denne brochure er udarbejdet af Generaldirektoratet for konkurrence ud fra ønsket om at give de europæiske virksomheder en letforståelig redegørelse for et af de aspekter ved Kommissionens virksomhed, hvor virksomhederne kommer i direkte berøring med Kommissionens administrative apparat. Det kan naturligvis ikke undgås, at der i denne brochure anvendes en række fagudtryk, men generaldirektoratet for konkurrence har bestræbt sig på at give en så let forståelig redegørelse som muligt for Kommissionens udøvelse af sine kontrolbeføjelser som et led i en konkurrencepolitik, der har til formål at tilgodese hele det europæiske erhvervslivs interesser.

Manfred CASPARI
Generaldirektør for konkurrence

Indhold

Indledning	7
1. EF's konkurrenceregler	7
2. Kommissionens anvendelse af EØF-traktatens artikel 85 og 86	9
I — Hvordan får Kommissionen kendskab til en konkurrencebegrænsende adfærd?	11
1. Klager	11
a) Formelle klager	11
b) Uformelle klager	11
2. Anmeldelse af en aftale med henblik på at opnå fritagelse	12
3. Brancheundersøgelser	12
4. Andre kilder til oplysninger	12
II — Undersøgelsen: Hvordan indhenter Kommissionen de nødvendige oplysninger?	13
1. Hvornår kan Kommissionen kræve oplysninger?	13
2. Hvilke virksomheder er underlagt Kommissionens kontrolbeføjelser?	15
3. Hvilke muligheder har Kommissionen for at indhente oplysninger?	16
4. Forbindelser til medlemsstaternes myndigheder	16
III — Begæring om oplysninger	19
1. Under hvilken form fremsættes begæringen?	20
2. Hvad forstås der ved en begæring om oplysninger?	20
3. Begæring om oplysninger i form af en uformel anmodning	21
4. Begæring om oplysninger i form af en bindende beslutning	21
5. Inden for hvilken frist skal oplysningerne gives?	22
6. Hvem i virksomheden skal give oplysningerne?	23
7. Under hvilken form skal oplysningerne gives?	24
8. Økonomiske sanktioner	24
a) Bøder	24
— urigtige oplysninger	24
— ingen oplysninger	26
b) tvangsbøder	26

I — Hvordan får Kommissionen kendskab til en konkurrencebegrænsende adfærd

Når Kommissionen beslutter at indlede en undersøgelse af en bestemt adfærd, har den normalt forinden fået visse oplysninger herom, som undersøgelsen netop har til formål at verificere og klarlægge nærmere. De første fingerpeg om, at der måske foreligger en overtrædelse, får den fra følgende kilder:

1. Klager

a) Formelle klager

Kommissionen kan få kendskab til en konkurrencebegrænsende adfærd gennem klager fra fysiske eller juridiske personer, der kan godtgøre en berettiget interesse.

Disse klager kan komme fra *tredjemand*, når der er tale om *aftaler*, der indebærer konkurrencebegrænsninger og skader denne tredjemands interesser, eller fra *virksomheder*, der er ofre for *misbrug af en dominerende stilling* (f. eks. hvis den eneste leverandør af et bestemt produkt nægter at levere til dem. Enhver, der kan godtgøre at blive eller ville blive påført skade som følge af en konkurrencebegrænsende adfærd anses for at have en »berettiget interesse« i at bringe den pågældende adfærd til Kommissionens kendskab og anmode denne om at skride ind for at bringe den til ophør, jf. artikel 3 i forordning nr. 17.

Klager indbringes for Kommissionen på det af Kommissionen udfærdigede skema C. Dette skema indeholder rubrikker, hvor der anføres oplysninger om klagen ¹⁾, overtrædelsens art, klagerens berettigede interesse og bevisligheder for den påståede overtrædelse.

b) Uformelle klager

Der er tale om anmodninger eller andre henvendelser fra fysiske eller juridiske personer, der ønsker at henlede Kommissionens opmærksomhed på en konkurrencebe-

¹⁾ Dette skema C er gengivet i bilag I til denne brochure.